

"laat mij even"

Ze is overleden; het oude vrouwtje bij ons in de straat, door ieder bemind

Ik schrijf 'n gedicht voor haar:

Laat mij even

Laat me even

in stilte mijmeren

zachtjes fluisteren

lieve Wind

voer haar ziel

naar het Ongekende

waar geluk nooit

wordt gedroomd

en liefde zwijgt

enkel mint

'n rode gloed

haar zijn omhult

Laat mij even

in stilte mijmeren

zachtjes fluisteren

lieve Heer

schenk haar rust

vertel me later

van het Verre

waar ze landt

en vrede sluimert

enkel heelt

in maagdelijk wit

haar zijn omhult

en...hier op aard

als de tijd er is

pluk ik voor haar

witte seringen

Eugeen Van de Weyer

© november 2011, Eugeen, BasicPublishing.nl